

slag, er der ikke nu for os Anledning til at forlænge denne Debat videre, idet jo den høitærede Indenrigsminister har udtalt, at han ikke vil modsætte sig, at Udvalgets Forslag for Tiden antages. Forsaavidt den høitærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag til 3die Behandling i Udskift og angav den Lendens, som disse Ændringsforslag skulde have, tror jeg ikke det vil kunne svære til Noget nu at fortsætte Debatten videre derom, thi det vil vistnok være nødvendigt at oppebie det Dieblit, da disse Ændringsforslag foreligge formulerede, for at kunne danne sig en bestemt Mening om, hvorledes Udvalget bør stille sig til dem. Der bliver saaledes kun tilbage de to Underændringsforslag, hvorom ogsaa Debatten for en stor Del har dreiet sig i Dag, og jeg skal da med Hensyn til det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Ussing), blot tillade mig at bemærke, at det ikke forekommer mig, at der er Noget i Veien for, at man i en Fattiglov kan optage Bestemmelser om Straf for Væleri og Løsgænger. Fra et principielt Standpunkt tror jeg ikke, man kan angribe Bestemmelsen. Ligesom vi jo her tillands fjørd Forordningen af 21de August 1829 netop havde vore Straffebestemmelser om Væleri og tilbøls ogsaa om Løsgænger i Fattigloven, og ligesom det ogsaa er Tilfældet andre Steder, saaledes tror jeg heller ikke, at der kan være Noget i Veien for at optage en Bestemmelse af den Art i nærværende Lov, i hvilken Henseende det navnlig er afgjørende for mig, at der heller ikke fra dette Synspunkt er reist nogen Indvending imod Bestemmelsen fra den høitærede Justitsministers Side. Denne Omstændighed forekommer mig at tale for, at Udvalgets Forslag meget vel egner sig til at antages og ikke kan frembyde nogen større Betænkelighed. Forsaavidt angaar det Underændringsforslag, der er stillet af Justitsministeren, skal jeg gjerne være enig med det ærede kongevalgte Medlem (Ussing) deri, at det maasse neppe egner sig til at antages, saaledes som det foreligger. Jeg vil indrømme, at dets Antagelse vil medføre Undersøgelser, der ikke godt kunne foregaa ved Domstolene og ikke godt kunne foregaa, før Dommen fældes, men den Tanke, som har foresværet den høitærede Justitsminister ved at stille Underændringsforslaget, kan dog vel ikke være Andet end ganske simpelt den, at han har villet udtrykke, at man maatte have Afgang til at bruge Vand- og Brødstraffen, hvor det ikke var muligt paa Grund af de faktiske og lokale Forhold at faae Evangsarbeidsstraffen anvendt. Det er maasse tænkeligt, at denne Tanke kan gives et heldigere Udtryk til Sagens næste Behandling, og i den Henseende tror jeg, at vi maa afvente de Forslag, som mulig maatte komme frem. Vi have netop blandt Andet havt det for Die ved vort Forslag, at vi have villet forebygge, at økonomiske Betragtninger skulde blive det Afgjørende med Hensyn til Valget af Straffen. Der

er naturligvis ingen Fare for, at Overretterne eller Høiesteret ved at vælge imellem Vand- og Brødstraf og Evangsarbeidsstraf for Væleri og Løsgænger skulde lade sig lede af økonomiske Hensyn; de ville sikkert i saa Henseende kun følge Hensyn, der i og for sig ere fuldkommen berettigede, men de allerfleste af disse Sager komme jo heldigvis, kan man sige, ikke ind for de høiere Retter, de allerfleste blive afgjorte ved Underretterne, og det vilde vistnok ingenlunde være heldigt, om det afgjørende Hensyn for dem, om de skulde vælge den ene eller den anden Straffemaade, skulde blive Hensynet til, hvad der kostede vedkommende Kommune mindst Penge. Det er en af de Grunde, hvorfor vi have troet, at det var hensigtsmæssigt at fastholde, at Straffen skulde være Indfættelse til Evangsarbejde. Hvad Spørgsmaalet om den faktiske Mulighed af at gennemføre denne Straf angaar, da ere vi gaaede ud fra, at der ikke vilde være nogen Vansteligheid derved, da der dels allerede er, dels i den nærmeste Fremtid vil blive tilveiebragt det fornødne Antal Evangsarbeidsanstalter rundt om i Landet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Ussing til Udvalgets § 33.

Paragrafen udgaa.

forfæstedes med 36 Stemmer mod 9.

2) Underændringsforslag af Justitsministeren til Udvalgets Ændringsforslag Nr. 34 (ny § 33):

§ 2den Linie: Foran „Enhver“ indskydes: „saavidt muligt“.

forfæstedes med 33 Stemmer mod 10.

3) Ændringsforslag under Nr. 34 af Udvalget:

Til Kapitel III.

34) Kapitlet affattes saaledes:

§ 30.

De Fattige forsvørges enten ved Understøttelse i Hjemmet eller Anbringelse i Pleie hos Private eller ved Optagelse i Forsvørgelses- eller Arbeidsanstalter.

Det skal herefter være forbudt at forsvørg Fattige ved at lade dem gaa paa Dingang i Kommunen saavel som at sætte Fattiges Modtagelse til Pleie og Forsvørgelse til offentlig Sicitation selv mellem Kommunens Beboere.

§ 31.

Fattigbestyrelsen har at drage Omfarg for, at de Trængende ikke savne det Nødvendige til